

Ukaž mi, Pane, cestu k životu. (Žalm 16)

NEDELNÍ EVANGELIUM (Lk 24,13-35, výběr Lk 24,13-31)

Dva z Ježíšových učedníků se ubírali toho dne (prvního po sobotě) do vesnice zvané Emauzy, která je vzdálena od Jeruzaléma šedesát honů. Hovořili spolu o tom všem, co se stalo. Jak tak hovořili a uvažovali, přiblížil se k nim sám ležící a připojil se k nim. Ale cosi jim jako by zadržovalo oči, takže ho nepoznali. Zeptal se jich: „O čem to cestou spolu rozmlouváte?“ Zastavili se celí smutní. Jeden z nich - jmenoval se Kleofáš - mu odpověděl: „Ty jsi snad jediný, kdo se zdržuje v Jeruzalémě a neví, co se tam tyto dny stalo.“ Zeptal se jich: „A co se stalo?“ Odpověděli mu: „Jak Ježíše z Nazareta, který byl prorok, mocný činem i slovem před Bohem i přede vším lidem, naši velekněží a přední mužové odsoudili k smrti a ukřižovali. My však jsme doufali, že on je ten, který má vysvobodit Izraele. A k tomu všemu je to dnes třetí den, co se to stalo. Některé naše ženy nás sice rozrušily: Byly časně ráno u hrobu, nenalezly jeho tělo, přišly a tvrdily, že měly i vidění andělů, a ti prý říkali, že on žije. Někteří z našich lidí odešli k hrobu a shledali, že je to tak, jak ženy říkaly, jeho však neviděli.“ A on jim řekl: „Jak jste nechápaví a váhaví uvěřit tomu všemu, co mluvili proroci! Což to všechno nemusel Mesiáš vytrpět, a tak vejít do své slávy?“ Potom začal od Mojžíše, probral dále všechny proroky a vykládal jim, co se ve všech částech Písma na něj vztahuje. Tak došli k vesnici, kam měli namířeno, a on dělal, jako by chtěl jít dál. Ale oni na něho naléhali: „Zůstaň s námi, neboť se připozdívá a den se už nachýlí.“ Vešel tedy dovnitř, aby zůstal s nimi. Když byl s nimi u stolu, vzal chléb, pronesl nad ním požehnání, rozlámal ho a podával jim. Vtom se jim otevřely oči a poznali ho.

KRÁTKÉ ZAMYŠLENÍ

Při pohledu na svět kolem nás se letos cítím velmi blízko těm dvěma, kteří jsou v dnešním evangeliu na cestě do Emauz. Dokážu pochopit jejich bolest a smutek, se kterými potkali onoho cizince. Ale jak moc doufám, že až jednou dojdou na konec té pravé cesty, že i já budu moci pocítit, že jsem touto cestou prošel v doprovázení. A jak moc doufám, že i mně tam spadnou šupiny z očí a já pochopím, že není vše bolest, že daleko více bude při zpětném pohledu zřejmé, jak mně na cestě tu a tam přesto hořelo srdce, protože On se mnou hovořil.

POZDRAVY ZE SETKÁVÁRNY - ROZHOVOR S PANÍ ELENOU STEINEROVOU

Že všechno, co člověk dělá, může konat s radostným srdcem, dosvědčuje další členka farní rady, kterou Vám chceme více představit. Paní **Elena Steinerová** vystudovala Analytickou chemii na PŘF UP, 15 let pracovala v oboru. Hodně času (23 let) ale strávila i doma s dětmi, které postupně přicházely na svět. S manželem Martinem jich vychovali celkem pět. Jaká byla její cesta k víře a ke sv. Mořici? „*Pocházím z věřící rodiny, z klasického katolického hnízda. Tatínek měl kořeny na Valašsku, maminka na Slovensku, na olomoucko se přestěhovali za prací. Dětství jsem prožila v Tovačově. U rodičů jsem viděla aktivně žitou víru i Desatero s konkrétními skutky. Protože jsme zpočátku v Olomouci nikoho neznali, vedly naše kroky nejprve na Novou Ulici a potom ke sv. Mořici, kde jsme už zůstali. Moc se mi*

líbilo, že tu fungovalo společenství mládeže. V něm jsem také poznala svého budoucího manžela Martina a sv. Mořice jsme potom navštěvovali i po založení rodiny.“ Co ráda dělá ve volném čase? „Aktuálně jsem senior v důchodu, takže volný čas vyplňuji tím, co mě baví. Moc ráda čtu knihy, starám se o vnoučátka a pomáhám dceři v jejím podnikání. Těším se na to, co mi každý den přinese, vnímám ho jako nový začátek. Vědomě jsem se rozhodla všechny činnosti a úkoly dělat s radostným srdcem. Případný neúspěch беру jako odrazový můstek pro další zlepšování.“ Před šesti lety stála u zrodu farní Setkávárny. V té době se řešilo využití nově vzniklého prostoru a také fakt, že je potřeba reagovat na požadavky Synody a obohatit

život ve farním společenství. „Pokud chceme tvořit farní společenství, komunikovat, poznávat se a sdílet se, základem je čistý stůl a něco dobrého na něm. Jídlo spojuje.“) Jak by shrnula fungování po pěti letech? „Určitě vidím posuny. Od prvotních nesmělých krůčků, kdy jsme nevěděli, jestli tento projekt bude mít vůbec budoucnost, až po dnešní stav. Důležité je rozložení sil. Setkávárna by nikdy neměla stát pouze na jednotlivci. Inspiruji se prvotní církví a její ‚agapé‘ (= bohoslužba a následné společné stolování jako projev bratrské lásky). Nejedná se tedy o ‚servis‘ jako v běžné kavárně. Všichni mají možnost se zapojit podle svých možností a schopností. Není malých rolí. Ať už se jedná o mazání pomazánky, utírání nádobí nebo upečení nějaké dobroty. Je to společné dílo a dobře strávený čas nás všech. Důležité je prostě **být spolu**, stejně jako v rodině.

SVĚTCI MÉHO SRDCE - SVATÝ JIŘÍ

O svatém Jiří se nedochovaly žádné historické prameny. Poprvé je zmíněn v řecké hagiografii z 5. století a papež Gelasius I. ho v roce 494 zařadil mezi významné svaté, „jejichž skutky zná pouze Bůh“. Ve starém koptském rukopise, objeveném v Egyptě v r. 1964 (cca. 350–500), se uvádí, že se narodil ve 3. století křesťanským rodičům Gerontiovi a Polychronii v Kapadocii (dnešní Turecko). Stal se členem pretoriánské gardy císaře Diokleciána a byl odsouzen k smrti, protože se odmítl zřít křesťanské víry. Tělo bylo pohřbeno v Diospolis v Palestině a hrob se brzy stal poutním místem. Den jeho poprav v Caesareji (Kayseri) se tradičně klade na 23. dubna 303, což je zároveň významný svátek (St. George's Day) v Anglii. Od 11. století je sv. Jiří spojován s legendou o sv. Jiří a drakovi. U pramene města Kyréna v Libyi seděl drak, kterého bylo možné odlákat pouze lidskou obětí. Když los vyšel na královskou dceru Kleolindu, zoufalý král Selin marně prosil o milost. Princezna Kleolinda byla předložena drakovi. V pravou chvíli se objevil Jiří, postavil se drakovi, zabil ho a princeznu zachránil. Vděční občané se zřekli pohanství a přijali křesťanství. Sv. Jiří je patronem Anglie, Bulharska, Etiopie, Gruzie, Malty a Ukrajiny.

AKTUALITY Z FARNOSTI

- Také tuto neděli po mších svatých zveme do farní **setkávárny**.
- Tuto neděli (19.4.) mši svatou v 9 hodin doprovodí Schola od svatého Mořice a po ní (tedy cca v 10 hodin) zveme opět na **varhanní matinée**, tentokrát na skladby Gustava Adolfa Merkela v podání svatomořického regenschoriho Jiřího Stodůlky.
- I tento pátek je po mši svaté adorace, v 15:00 zveme na modlitby k Božímu milosrdenství.

AKTUALITY OBECNÉ

Papež Lev XIV. jmenoval 2. února 2026 38. pražským arcibiskupem a 26. českým primasem Mons. Stanislava Příbyla, dosavadního biskupa litoměřického. **Stanislav Příbyl bude slavnostně uveden** na svatovojtěšský arcibiskupský stolec **v sobotu 25. dubna 2026 v 11:00 hodin** při pontifikální mešní liturgii slavené ke cti sv. Vojtěcha v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha. Liturgii bude živě přenášet Česká televize na programu ČT2. **Katedrála bude pro veřejnost otevřena od 10:15 hodin**. Od 10:20 hodin bude probíhat společná modlitba růžence. Pro poutníky bude vyhrazena nová část katedrály, kde budou umístěny obrazovky.

PROJEKT PROPOJENÍ

Po spuštění druhého pilíře projektu Propojení arcibiskup Josef Nuzík poděkoval všem, kteří se do projektu zapojili a zmínil, že **je stále možné se přidat!** Ve 2. pilíři projektu: **Propojení ve farní rodině** se budeme společně zamýšlet nad tím, jak rozvíjet život našich farností ve třech oblastech: aktivní zapojení laiků, duchovní růst a správa farnosti. Všechny materiály včetně videí jsou dostupné na [webu](#) projektu.

KOUTEK MOUDROSTI

Když budu stát jednou před Bohem, co mi řekne k slavení neděle? Kde je v neděli tvoje srdce? (Miloš Szabo)